

Maade og stræbe hen til, at denne kunstige Forskjellighed imellem det Særlige og det Fælles trænges saaledes tilbage, at den ikke faaer mere Indflydelse, end den bør have; — dertil skal jeg gjerne tilbyde den ærede Rigsdagsmand min Hjælp, dersom han forresten vil modtage den.

Saaledes finder jeg at have imødegaaet de forskellige Bemærkninger, som det ærede Medlem har fremsført med Hensyn til Hensigtsmæssigheden af den trufne Foranstaltning, og jeg har kun endnu tilbage at omtale, hvad han har sagt angaaende Ansvarligheden. Hertil kan jeg kun svare, at jeg søger mig, forsaavidt angaaer det Commissorium, Hans Majestæt har meddeelt mig, i fuldeste Maade constitutionel ansvarlig ligeoverfor Rigsdagen med Hensyn til alle de Forretninger, som Hans Majestæt derved har betroet mig. Jeg kan ikke drage den strenge Afskillelse imellem de forskellige Slags af Ansvarlighed som den ærede Rigsdagsmand. Naar han saaledes siger, at den juridiske Ansvarlighed regner han for Intet, da kan jeg ikke følge ham, thi jeg regner den for Meget; men ogsaa den moralske Ansvarlighed anseer jeg for væsentlig, og den frygter jeg i ingen Henseende for at underkaste mig. Jeg skal bestrebe mig for, og det skal være mit yderste Ønske, at tilfredsstille enhver Forpligtelse, der kan hvile paa mig, og fyldestgjøre ethvert Ansvar, der kan fremgaae af denne min Stilling. — Det ærede Medlem har udbredt sig over endeel Fremtidsbetragtninger om, hvad der kan skee, naar det eller det indtraadte. Jeg troer, vi kunne være rolige i saa Henseende; vi ere Folk, som gennem en Række af Aar have udviklet sig under en stærk Vølelse af, hvad man kalder Pligt, naar man staaer i en Stilling som den, her er Tale om, og vide, hvilket Ansvar vi have ikke alene i juridisk, men ogsaa i moralsk Henseende, ved ligeoverfor en lovgivende Forsamling at fungere paa Kronens Vegne, og jeg vil erklære, at efter min Overbeviisning vil den Slags Vanskelighed, den ærede Rigsdagsmand har omtalt, paa ingen Maade kunne indtræde eller føre til de Fæer, han tænker sig.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det vil maastee findes

passende, at jeg ved denne Sags Behandling hvtirer nogle Ord med Hensyn til vor finantsielle Stilling, da dette jo maa betragtes som en Afleveringsforretning for mit Bedkommende. Det smerter mig meget, at jeg ikke kan tilegne mig den Roes, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) vil give mig for, at der efter de fremlagte Regnskaber skal vise sig saa store Besparelser paa næsten alle Punkter. Sagens Sammenhæng er nemlig den, at det fremlagte Regnskab er blevet afsluttet den 31te Marts, saaledes at alle de Udgifter, vedrørende bemeldte Finantsaar, som ikke ere blevne udbetalte til den Tid, men som have været nødvendige og som ere afholdte efter den 31te Marts, ville komme paa en særlig Tillægsbevilling. Jeg maa ile med at gjøre denne Meddelelse, da jeg nødig vil have, at Nogen skal sove, uden at være oplyst om denne ufortjente Roes, idet jeg troer, at ufortjent Roes er noget af det Værste, man kan faae, da den gjerne medfører Omflag i den mobsatte Retning. De Krav, der gjøres til Statens Behov, og den Trang, der er tilstede i forskellige Retninger, ere omhyggeligen blevne overveiede, og jeg troer ikke, man skal kunne sige, at de Bevillinger, der ere givne fra Rigsdagens Side, ere saa rundelige, at de have ladet noget vidt Spillerum for vedkommende Minister til at gjøre Besparelser. — Jeg er naturligviis kommen til at udøve nogen Indflydelse paa den Form, hvori Finantsloven denne gang er bleven forelagt, da min Eftermand i disse Forretninger tiltraadte sin Virksomhed saa seent, at dette ikke kunde undgaaes. Jeg haaber imidlertid, at man ved at gennemgaae Formen for Finantsloven vil finde, at Ministeriet har stræbt at fyldestgjøre de Udtalelser, som saaldt ved første Behandling af Finantsloven forrige Aar, med Undtagelse af enkelte mindre væsentlige Punkter, hvor afvigende Meninger have gjort sig gjældende, og hvilke Punkter jeg ikke nærmere skal berøre.

Jeg har været ikke lidet forundret over adskillige Ytringer, der ere saaldne i denne Sag, naar det paa eengang er fremskillet, som om vor finantsielle Stilling skulde være saa overordentlig mislig. Der er dog vel Ingen, der har meent, at man kunde gaae hen og anlægge mange Mile